

[Aksel Møller.]

siden maattet leve op til denne sin Fornægtelse af Partikoranen. Han har alene overladt Muhammedanismen til den højtærede Landbrugsminister. Vi har tilkæmpet os betydelige Ændringer i Vareforsyningsloven og Prisloven, saaledes at disse Love fik Karakter af Afviklingslove. Vi har set det samme ske med Loven om Fragnævnet. Vi har sidst oplevet Lempelser i Udbyttebegrænsningsloven. Igennem sin Holdning til disse Love har mit Parti markeret sit politiske Standpunkt og angivet sin Marchroute. Vi vil nemlig simpelt hen ikke anerkende vort nuværende indtil 50 pCt. socialistiske Samfund som en fuldbyrdet Kendsgerning. Vi vil ikke bevare det Kontor styre, der er blevet Resultatet af den Overorganisering, som Krig og Besættelse har ført med sig. Vor Vej gaar fremad mod Genfødselse af Erhvervsfriheden. Dette Standpunkt demonstrerede vi, som jeg har sagt, igennem vor Stilling til en lang Række erhvervsøkonomiske Love. Det er nu mit Haab, at disse Love ikke blot har faaet en ændret Affattelse, en anden Tone, men at denne Tone og disse nye Bestemmelser virkelig maa faa Gennemslagskraft i den høje Regerings Administration af dem.

Den højtærede Handelsminister har allerede for kort Tid siden mærket de nye Grænser for sin Bemyndigelse. Baade Planerne om at nedskære Motorkørselen og en ny Benzinordning strandede paa Rigsdagsflertallets Modstand. Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen sagde, at her havde man Eksempler paa, hvor farligt det kunde blive, hvis Rigsdagen greb ind i Administrationen gennem Vareforsyningsudvalget. Her er ikke Tale om, at Rigsdagen har grebet ind i Administrationen. Her er Tale om, at Rigsdagen har taget Stilling til to politiske Problemer, som i og for sig intet havde med Administrationen at gøre. Jeg kunde maaske her indskyde den Bemærkning, at Rigsdagen jo ogsaa greb ind, da den højtærede Minister vilde lave Appelsinrationering, som vilde have kostet et System med 12 Mill. Mærker for at uddele 4 Mill. Appelsiner saa omhyggeligt, at vi fik en hver.

Inderst inde tror jeg nu ikke, at den Modstand, som vi har sat ind mod disse Ordninger, har fremkaldt nogen større Bitterhed i den højtærede Handelsministers Sjæl. Han har sikkert i Erindringen haft Digteren Ewalds berømte Raad: „Hold, Taare, op at trille“. For det, det drejer sig om her, er jo blot, at vi har været stillet over for en Likvidation, som den høje Regering vidste maatte finde Sted paa et eller andet

Tidspunkt, nemlig en Likvidation af Socialdemokratiets uforsagte og glade Oppositionsforslag. Kødordningen havde intet med Saglighed at skaffe. Benzinordningen vilde ikke have sparet os for saa mange Draaber, at det vilde have retfærdiggjort den Irritation, de vilde have vakt. Derfor er jeg overbevist om, at det, der her skete, var en naturlig og rigtig Ting, og det ligger efter min Mening ganske i Forlængelse af den stadige Fastholden ved Frihedens Princip, som er blevet mere og mere aabenbar for Flertallet i det høje Ting. Kampen har været en Kamp for eller imod Erhvervsfriheden, og i Princippet sejrede Erhvervsfriheden. Vi kan ikke regne med nogen politisk Vaabenhvile, saa længe Restriktionerne bestaar. Men heldigvis skal vi da ogsaa i December paa ny beskæftige os med Vareforsyningsloven. Hvor langt vi til den Tid kan naa, ved vel ingen af os med Sikkerhed i Dag; Udviklingen af de økonomiske Forhold vil naturligvis afgøre dette.

Mit Parti vil i hvert Fald ikke frygte Følgerne af, at Vareforsyningsloven yderligere begrænses. Endnu bedre var det vel egentlig, om den helt kunde forsvinde. Vort Land er endnu underkastet Tvangsøkonomiens Vilkaar. Der findes efterhaanden kun faa i dette Land, som ikke ønsker Restriktionerne ad Pommern til, og det er min Opfattelse, at ogsaa den Del af Befolkningen, som Restriktionerne i første Række er bestemt til at beskytte, nu efterhaanden er naaet til det Stadium, at de ønsker Restriktionerne væk.

Hvad vil den højtærede Regering fremover paa dette Omraade? Da vi mødte den første Gang, satte den sin Lid til Opfindelsen af Nationalbudgettet. Naar vi nu tager Afsked med den, inden vi drager ud paa Sommerferie, ved vi egentlig ikke noget om, hvad Nationalbudgettet rummer. Det er muligt, at vi vil faa det at vide, inden vi tager fra Huset her, at vi faar Lejlighed til at stifte Bekendtskab med det, men som Grundlag for den Diskussion, der skulde føres ved denne Lejlighed, og som dog maa anses for at have en vis Betydning med Hensyn til Landets Politik i de kommende Maaneder, har vi ikke haft nogen Mulighed for at stifte Bekendtskab med dette Budget.

Naa, man tager vel nu næppe fejl i, at helt anderledes ligger Problemerne ikke, selv om vi ser Nationalbudgettet, end de har gjort hidtil. Det er vel stadig væk Handelspolitikken og Pengepolitikken, som afgør, hvorvidt det skal lykkes os at afvikle Restriktionerne. Om vor Handelspolitik har vi Oplysninger i Regeringens Balanceplan.